

عنوان مقاله:

بررسی ارتقای کیفی بلند مرتبه سازی ساخت وسازهای شهری با رویکرد توسعه پایدار. (نمونه موردی: شهر کرمانشاه)

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هادی عبادی - دکترای طراحی شهری، استادیار گروه معماری دانشگاه رازی

مریم جمشیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد کرمانشاه

زهرا جمشیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

توسعه شهرنشینی و تقاضای فزاینده مسکن، کمبود زمین های مناسب و توسعه شهری و نیز ترویج فرهنگ استفاده از فضا و افزایش فضای باز در شهر، تغییر الگوی ساخت و ساز به سمت بلند مرتبه سازی... همه مولود گسترش ناموزون شهری است. امروزه افزایش جمعیت و قیمت زمین، بلندمرتبه سازی یا رشد و توسعه عمودی شهرها را اجتناب ناپذیر کرده است. توسعه عمودی شهر یا بلندمرتبه سازی در سال های اخیر به یکی از مهم ترین راهبرد ها و برنامه های توسعه شهری تبدیل شده است. این پدیده ضمن داشتن مزایای متعدد، در صورت ضعف در برنامه ریزی اثرات منفی بر شاخص های کیفیت زندگی می گذارد. در انتها جهت نیل به اهداف توسعه پایدار شهری راهکارها و پیشنهاداتی ارائه می گردد. مقاله حاضر به صورت کیفی باهدف بررسی رابطه ی معماری بلند مرتبه و محیط است در خصوص زیرشاخص زیباشناسانه بی توجهی بهاصول زیباشناسانه در فضای شهری خصوصا مقیاس و تناسب، بی توجهی به محصوریت می باشد، در خصوص زیرشاخص عملکرد، عملکرد و فضای شهری تحت تاثیر ساختمان ها و کاربری های اطراف متوسط ارزیابی می شود. نتایج نشان می دهد در خصوص زیر شاخص محصوریت به دلیل فضای نامناسب و قرارگیری پراکنده و عدم استقرار در لبه خیابان یا میدان (عدم تناسبات خیابان یا میدان با ارتفاع ساختمان) ضعیف ارزیابی می شود.

کلمات کلیدی:

ساختمان بلند مرتبه، توسعه پایدار، ارتقا کیفی، شهر کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505524>

